

SCI-CONF.COM.UA

DYNAMICS OF THE DEVELOPMENT OF WORLD SCIENCE

**ABSTRACTS OF IV INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
DECEMBER 18-20, 2019**

**VANCOUVER
2019**

DYNAMICS OF THE DEVELOPMENT OF WORLD SCIENCE

Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference

Vancouver, Canada

18-20 December 2019

Vancouver, Canada

2019

UDC 001.1

BBK 87

The 4th International scientific and practical conference “Dynamics of the development of world science” (December 18-20, 2019) Perfect Publishing, Vancouver, Canada. 2019. 1041 p.

ISBN 978-1-4879-3791-1

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Dynamics of the development of world science. Abstracts of the 4th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2019. Pp. 21-27. URL: <http://sci-conf.com.ua>.

Editor

Komarytsky M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Editorial board

Ambrish Chandra, FIEEE, University of Quebec,
Canada

Zhizhang (David) Chen, FIEEE, Dalhausie University,
Canada

Hossam Gaber, University of Ontario Institute of
Technology, Canada

Xiaolin Wang, University of Tasmania, Australia

Jessica Zhou, Nanyang Technological University,
Singapore

S Jamshid Mousavi, University of Waterloo, Canada

Harish Kumar R. N., Deakin University, Australia

Lin Ma, The University of Sheffield, UK

Ryuji Matsuhashi, The University of Tokyo, Japan

Chong Wen Tong, University of Malaya, Malaysia

Farhad Shahnian, Murdoch University, Australia

Ramesh Singh, University of Malaya, Malaysia

Torben Mikkelsen, Technical University of Denmark,
Denmark

Miguel Edgar Morales Udaeta, GEPEA/EPUSP, Brazil

Rami Elemam, IAEA, Austria

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: vancouver@sci-conf.com.ua

homepage: sci-conf.com.ua

©2019 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2019 Perfect Publishing ®

©2019 Authors of the articles

TABLE OF CONTENTS

1.	OSYROVA A. A., SAVENKO V. I., TUGAJ O. A. ORGANIZATION OF ECOLOGICAL MONITORING OF CONSTRUCTION.	14
2.	VOYNILOVYCH V. E-COMMERCE IN UKRAINE FASHION INDUSTRY.	27
3.	ГУЛІЄВА Д. О. ВИРАЖЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ ЗНЕЦІНЕННЯ З УРАХУВАННЯМ ЕКСПРЕСИВНОЇ ЛЕКСИКИ ТА ГЕНДЕРНОГО АСПЕКТУ НА МАТЕРІАЛІ “FRIENDS”	31
4.	HONCHAROV S. CHANGES IN BIOCHEMICAL HOMEOSTASIS IN THE BLOOD OF FISH OF GOBIIDAE FAMILY INFECTED WITH HETEROPHYIDAE TREMATODES.	41
5.	HUZYK N., BRODYAK O., PETRUCHENKO O., TERESHCHUK O. COEFFICIENT INVERSE PROBLEM FOR THE DEGENERATE PARABOLIC EQUATION.	51
6.	SOKIL B., HUZYK N., NANIVSKYI R., SOKIL M. DYNAMICS OF SPRUNG PART OF COMBAT-WHEELED VEHICLES AND FIRING EFFICIENCY OF SMALL ARMS MOUNTED ON THEM.	58
7.	АЛЕКСЄЄВА М. М., КРАЙНИК Т. М. ВПЛИВ ОЗДОРОВЧОГО ФІТНЕСУ НА РІВЕНЬ ФІЗИЧНОГО СТАНУ ЖІНОК ДРУГОГО ЗРІЛОГО ВІКУ.	63
8.	АНУФРІЄВА О. Л. КВАЛІМЕТРИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНКИ РІВНЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ.	73
9.	БАБИЧ П. М. ВИКОРИСТАННЯ ІКТ ДЛЯ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ.	86
10.	БЕСЕДА В. В. АНАТОМО-ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЕ АСИММЕТРИИ У ДЕТЕЙ РАННЕГО И ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.	93
11.	BOGATKO N. DETERMINATION OF MEAT SAFETY FOR THE IMPLEMENTATION OF STATE RISK-ORIENTED CONTROL.	99
12.	БУЙНОВСЬКИЙ В. В. ОПТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЦІ.	105
13.	ВОЛКОВА Л. В. ФОРМУВАННЯ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.	115
14.	ВОРОБІЙОВА Н. М. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НОВОПРИЗНАЧЕНИХ КЕРІВНИКІВ ОСВІТИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.	123
15.	ВОВЧАНСЬКА О. М., ІВАНОВА Л. О. СУЧАСНІ РЕАЛІЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ ПРИГОДНИЦЬКОГО ТУРИЗМУ.	129
16.	ВАШКУРАК У. Ю., ШЕВЧУК Л. І., АФТАНАЗІВ І. С. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ГАЗІВ РІЗНОЇ ПРИРОДИ В УЛЬТРАЗВУКОВОМУ ПОЛІ НА РУЙНУВАННЯ ОРГАНІЧНИХ І БІОЛОГІЧНИХ ЗАБРУДНЕНЬ У СТІЧНИХ ВОДАХ ВП «ЛЬВІВСЬКИЙ ЖИРКОМБІНАТ», ВИРОБНИЦТВО МАРГАРИНУ.	139

48.	ПИРОГ Г. В., ХОХЛОВА К. І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ СУЧАСНИХ УКРАЇНЦІВ.	333
49.	БЕЧКО П. К., ВЛАСЮК С. А., БОНДАРЕНКО Н. В., НАГОРНА Ю. І. ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ ЯК МЕТОД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ.	342
50.	PODCHASHINSKIY YU., SHAVURSKIY YU., ELNIKOVA T. FRACTAL DIMENSION DETERMINATION OF DIGITAL VIDEO IMAGES, CONTAINING MEASURING INFORMATION ON OBJECTS GEOMETRIC PARAMETERS.	353
51.	ПРИХОДЬКО В. Ю., МАНАСАРЯН А. Б. ОТХОДЫ ТАРЫ И УПАКОВКИ В УКРАИНЕ.	363
52.	РОЗМАН І. І. ЗНАЧЕННЯ АРХІВНИХ ФОНДІВ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ПЕРСОНАЛІЙ.	369
53.	РУБАНОВА С. Я. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.	374
54.	BASHAR JABBAR ALI AL-SANLANEE, KRAVCHENKO V. M., SHOVKOVA O. V., SENYUK I. V. STUDY OF LIPTROPIC ACTION OF EXTRACT FROM EUROPEAN PLUM «PRUNOFIT» ON MODEL OF ALCOHOLIC HEPATITIS.	383
55.	СИНЕНКО О. А., ВАХНЕНКО Н. С., ЛЮБИЧ Т. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «БІОГРАФІЯ» ІГРОВИМИ МЕТОДАМИ НА ЗАНЯТТЯХ ІЗ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО МЕДИЧНОГО ПЕРСОНАЛУ.	392
56.	СІРКО А. Ю., КРЮКОВА Г. В., РОНДОВА М. А. СУТНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.	396
57.	СІМОНОК В. П. ЗАПОЗИЧЕНІ НАЗВИ ОСІБ В УКРАЇНСЬКІЙ ДИПЛОМАТИЧНІЙ ТА ЕКОНОМІЧНІЙ КАРТИНАХ СВІТУ.	403
58.	SIROMSKYI R. HABITAT CONFERENCE 1976 IN VANCOUVER: UKRAINIAN ASPIRATIONS.	413
59.	СКОРИК К. Д. ВИВЧЕННЯ КІНЕТИКИ ПРОЦЕСУ КАРБОНІЗАЦІЇ В ПРОМИСЛОВИХ УМОВАХ.	421
60.	SOKOLIK V. V. ISOACCCEPTOR TRNAS IN THE MECHANISM FOR THE IMPLEMENTATION OF THE 3D GENETIC CODE OF PROTEINS.	430
61.	ЗАВІТРЕНКО Д. Ж., ЗАВІТРЕНКО А. М., РАДЧЕНКО М. Р. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ З АУТИЗМОМ.	439
62.	ЦИГАНКОВА В. А., АНДРУСЕВИЧ Я. В., КОПІЧ В. М., ШТОМПЕЛЬ О. І., СОЛОМ'ЯНИЙ Р. М., КЛЮЧКО С. В., БРОВАРЕЦЬ В. С. ЗАСТОСУВАННЯ ПОХІДНИХ ПРИМІДИНУ ЯК НОВИХ РЕГУЛЯТОРІВ РОСТУ РОСЛИН ТОМАТУ.	444
63.	КОСОВИЧ О. В., СОКОЛ М. О., БОДНАР О. І. ПРАГМАТИЧНО-КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ КАРТ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.	455

УДК 33.336.25

**ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ
ТОВАРОВИРОБНИКІВ ЯК МЕТОД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ГАЛУЗІ**

Бечко Петро Кузьмич

к.е.н, професор

Власюк Світлана Анатоліївна

к.е.н., доцент

Бондаренко Наталія Вікторівна

к.е.н., доцент

Нагорна Юлія Ігорівна

аспірант

Уманський національний університет садівництва, Умань, Україна

Анотація: З'ясовано, що податкове стимулювання сільськогосподарських товаровиробників включає в себе сукупність різних механізмів та методів впливу. Означено, що податкове навантаження на економіку є одним із найбільш затребуваних показників аналізу діяльності аграрної сфери. Запропоновано комплекс заходів з розвитку податкового стимулювання через діяльність суб'єктів господарювання аграрної галузі.

Ключові слова: сільськогосподарські товаровиробники, державна підтримка, пільгове оподаткування, податковий режим, податкове стимулювання.

Результати розвитку вітчизняної економічної політики переконливо свідчать про те, що державне регулювання сучасної економіки, і аграрного сектора зокрема, має базуватися на механізмах ринкового регулювання і стимулювання. Підвищення ефективності господарюючих суб'єктів аграрної галузі можна досягти, опираючись на об'єктивні економічні закони ринку, серед яких механізм оподаткування є одним з пріоритетних напрямів державного

регулювання діяльності підприємств аграрної галузі. В системі державного регулювання аграрної галузі механізму оподаткування відводиться суттєва роль, як на державному, так і місцевому рівнях. Посилення конкуренції між регіонами потребує від органів державної влади прийняття відповідних рішень в економічній політиці, зокрема і в оподаткуванні. Податкове законодавство, яке динамічно змінюється, неадекватність використовуваних інструментів податкового регулювання призводить до нерівномірності розвитку економіки регіонів, оскільки податки є соціальним інструментарієм та фінансовою основою держави, основним джерелом формування дохідної частини як державного, так місцевого бюджету.

Сільське господарство є особливою галуззю, результатами діяльності, якою користуються переважна більшість галузей національної економіки. Визначаючи роль податків в національній економіці слід відмітити, що податкова політика держави щодо аграрної галузі повинна враховувати специфічні особливості сільського господарства, пов'язаних з диференціальною рентою, ефективністю додаткових вкладень, загальними сприятливими умовами виробництва. За допомогою системи оподаткування держава впливає на обсяг фінансових ресурсів, які залишаються в розпорядженні підприємств. Дослідження особливостей сільськогосподарської галузі є найважливішою передумовою для виявлення закономірностей і умов, які визначають характер оподаткування суб'єктів господарювання, оскільки від галузевої специфіки залежить правильність вирішення поставлених завдань і вибору методів їх оподаткування і податкового регулювання.

У більшості країн з розвинутими ринковими відносинами застосовуються чисельні інструменти державного регулювання підтримки сільськогосподарських товаровиробників, зокрема і пряме фінансування окремих напрямів діяльності, пов'язаних зі системою страхування, пільгового оподаткування. В системі заходів державного регулювання сільського господарства важлива роль відводиться саме оподаткуванню, оскільки застосування системи податкових пільг і санкцій для платників податків

аграрної галузі цілеспрямовано впливає на ділову активність господарюючих суб'єктів, стимулюючи їх до зростання ефективності виробництва, підвищення конкурентоспроможності національних виробників на світовому ринку. Вітчизняна податкова система передбачає надання сільськогосподарським товаровиробникам різного роду пільг і преференцій, застосування спрощеної системи оподаткування у вигляді єдиного податку (четверта група).

Система оподаткування сільськогосподарських товаровиробників після прийняття Податкового кодексу України, який набрав чинність з 01.01.2011 р. зазнала суттєвих змін, які певною мірою ускладнюють їх відносини з бюджетами всіх рівнів, пов'язаних зі сплатою податків. Зокрема, скасовано спеціальний режим оподаткування податком на додану вартість відповідно до частини 4 пункту 2 розділу XIX Прикінцеві положення Податкового кодексу України. Таким чином, втратила чинність стаття 209 цього нормативного документу, якою визначався спеціальний режим оподаткування для сільського, лісового господарства, а також рибальства [1].

Чергова податкова реформа для вітчизняних сільськогосподарських товаровиробників запроваджена з 1 січня 2015 р. якою відмінений фіксований сільськогосподарський податок, а замість нього запроваджено єдиний податок для платників четвертої групи. Насправді ці зміни досить формальні – відбулося формальне включення фіксованого сільськогосподарського податку до складу єдиного податку. Самі правила оподаткування сільськогосподарських товаровиробників майже не змінилися.

Практична реалізація ідеї введення єдиного податку для сільськогосподарських виробників вперше здійснена в 1923 р. в бувшому СРСР шляхом прийняття Декрету про єдиний сільськогосподарський податок, який об'єднав усі раніше податки, що діяли в аграрному секторі [2]. З 1 січня 1924 р. продовольчий податок (єдиний сільськогосподарський податок) справлявся в розмірі 5% від доходу селянського двору. Він був диференційований в залежності від родючості землі, наявності худоби та інших умов. При цьому, певним категоріям осіб надавалися пільги (сім'ї червоноармійців, колективні та

кооперативні господарства).

Проектом податкової реформи Наркомфіну СРСР (прийнятий ЦВК і РНК СРСР 2 вересня 1930 г.) були скасовані більше 60 державних і місцевих податків і зборів, акцизів і різних внесків, а натомість затверджені всього 6, зокрема: податок з обороту підприємств усупільненого сектора; відрахування в дохід держави прибутків державних підприємств; прибутковий податок з підприємств усупільненого сектора; єдине держмито; промисловий податок з приватних підприємств і промислів; прибутковий податок з приватних осіб.

Проектом встановлювалися три різні системи оподаткування: колгоспів і колгоспників, трудових одноосібних господарств, куркульських господарств. Відносно одноосібних трудових господарств податкова політика не тільки ліквідувала всякі економічні стимули щодо розвитку сільськогосподарського виробництва, а й у корені підривала селянське господарство. Вона ж була головним засобом примусу їх до вступу в колгоспи. Податкова політика була також спрямована на руйнування куркульських господарств за допомогою високих податків, які значно перевищували прибутковість господарства. Одночасно з сільгосподатком селяни-одноосібники платили і інші податки та інші платежі: самооподаткування, культурний збір, одноразовий збір (в 1932 і 1934 рр.), Примусова передплата на позики, страхові платежі тощо, призводив до податкового абсолютно нестерпному гнобленню.

Основною метою закону «Про сільськогосподарський податок» від 08.08.1953 р., прийнятого на п'ятій сесії ВР СРСР, була економічна зацікавленість працівників колгоспів в зростанні виробництва [3]. Так, законом встановлювалася система оподаткування особистих присадибних господарств за твердими ставками з однієї соті частини гектара, незалежно від загальної суми доходів з ділянки і від виду вирощуваних культур. До цього, при розрахунку податку враховувалися доходи по кожній культурі окремо, зокрема і від худоби, що не стимулювало працівників колгоспів в розвитку присадибного господарства. Встановлення твердих ставок податку з 1/100 гектара спонукало сільськогосподарських виробників до обробітку більш

вигідних культур і розвитку тваринництва. У законі передбачався також ряд заходів, спрямованих на поліпшення організації праці і підвищення трудової дисципліни в громадському господарстві колгоспів. Податок на господарства працівників колгоспів, окремі члени сім'ї які без поважних причин не виробили в 1953 р. встановленого мінімуму трудоднів збільшувався на 50%. В цьому випадку збільшувалися і норми обов'язкових поставок з підсобного господарства. Законом, крім того, передбачалося збільшення розміру сільгосподатку на 75% з господарств працівників колгоспів, в сім'ях яких працездатні громадяни не перебувають в колгоспах і не працюють за наймами. Щодо нечисленних одноосібних господарств проводилася така ж дискримінаційна політика, як і раніше: ставки сільгосподатку для них були встановлені на 100% більші, ніж для колгоспників.

З набуттям незалежності Україна самостійно вибудовувала податкову систему щодо всіх платників податків і зборів в цілому і для сільськогосподарських товаровиробників, зокрема. В основі такої системи закладені принципи зменшення податкового тягара на сільськогосподарських товаровиробників. З огляду на це, з 1998 році для сільськогосподарських товаровиробників запроваджене оподаткування за спрощеною системою у вигляді ФСП, передумовою запровадження якого були результати фінансової діяльності аграріїв за 1997 р., які свідчили про 90 % збитковості суб'єктів господарювання всіх організаційно-правових форм господарювання в галузі.

Нині податки у сільському господарстві використовуються у якості особливого інструмента державної фінансової підтримки, специфічного засобу формування фінансових ресурсів в умовах відсутності більш дієвих важелів підтримки (наприклад, прямого бюджетного фінансування). Водночас практично не забезпечується функціонування регулюючої та фіскальної їх функцій. Крім того, в сфері оподаткування сільськогосподарських виробників до набрання чинності Податкового кодексу України приймалися здебільшого політичні, ніж науково обґрунтовані рішення, що, зокрема, яскраво підтверджувалося щорічною пролонгацією дії спеціальних режимів оподаткування на наступний

рік без належної аргументації. Такий підхід не додавав стабільності в оподаткуванні галузі, постійно тримаючи в напрузі виробників та інвесторів.

З набранням чинності Податкового кодексу України [4] змінилася філософія оподаткування суб'єктів національної економіки в цілому і сільськогосподарських товаровиробників, зокрема. Із загостренням світової фінансової кризи пріоритетним завданням суб'єктів господарювання галузі є нарощування сільськогосподарської продукції, створення умов на аграрному ринку, забезпечення продовольчої безпеки країни. З переходом від фіскальної до сервісної функції системи оподаткування гостро стоїть питання створення ефективного податкового середовища, яке б визначалося не лише розмірами податкового навантаження, а й відповідністю структури обов'язкових платежів та податкового інструментарію рівню розвитку галузі та стану її економіки.

Заміна фіксованого сільськогосподарського податку на єдиний податок (четверта) група викликало неоднозначну реакцію науковців і практиків. Маючи багато недоліків теоретичного плану, таких як невідповідність системному підходу до побудови податкової системи, неузгодженість бази оподаткування фіксований сільськогосподарський податок мав й переваги з точки зору практики, оскільки його застосування давало можливість аграріям в кризовий період зберегти і наростити обсяги виробництва та реалізації сільськогосподарської продукції, що забезпечило продовольчу безпеку країни.

Визнання податкового стимулювання, як об'єкта державного регулювання дає можливість реалізувати сукупність методів, засобів, важелів державного впливу не тільки на обсяги виробництва, але й на ресурсний потенціал, що відповідає новітній методології управління складними об'єктами. Для досягнення високих результатів державного впливу на розвиток аграрного сектора доцільно виокремити чотири стадії, на кожній з яких має застосовуватися різний інструментарій регулювання: модернізації; ініціалізації експорт орієнтованого зростання; стимулювання прискореного розвитку; розвинутого ринку [5].

На цій підставі сформована принципова схема взаємодії ринкового механізму і

механізму державного регулювання розвитку аграрного сектора економіки залежно від цих стадій (рис.1).

Рис. 1. Система податкового стимулювання суб'єктів господарювання аграрної галузі

Основною метою податкового стимулювання суб'єктів господарювання аграрної галузі є економічний вплив держави на виробництво, переробку і реалізацію сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства, а також матеріально-технічне забезпечення спрямоване на підвищення ефективності діяльності на всіх рівнях і погодження інтересів держави і підприємств. Пріоритетними напрямками при податковому стимулюванні аграріїв є забезпечення продовольчої безпеки, зниження податкового тягаря, здатних стабілізувати виробництво та реалізацію сільськогосподарської продукції.

В основі податкового стимулювання повинні бути задіяними всі функції податкової системи такі як стимулююча, фіскальна та регуляторна, які спрямовані на зменшення податкового тягаря на суб'єктів господарювання аграрної галузі через систему податків і зборів, штрафні санкції, податкові пільги, розстрочення податкових зобов'язань, податкові ставки тощо.

Проведене дослідження свідчить, що на даному етапі фінансово-економічного розвитку податкове регулювання суб'єктів господарювання аграрної галузі не

повною мірою сприяє розвитку та росту виробництва, функціонування їх на самофінансуванні і самоокупності. Зокрема, враховуючи і високі показники податкового навантаження на сільськогосподарські товаровиробники з відміною спеціального режиму оподаткування податком на додану вартість та збільшенням ставок і бази оподаткування єдиним податком (четверта) група можна констатувати, що фінансовий стан сільськогосподарських підприємств не дозволяє в більшості випадків їм авансувати фінансові ресурси на розширене відтворення, займатися інвестиційною діяльністю, оскільки після виконання всіх податкових зобов'язань в розпорядженні підприємств залишається незначна сума прибутку. Вирішення цієї проблеми можливе шляхом дієвості комплексу заходів з розвитку податкового стимулювання (табл. 1).

Таблиця 1

Комплекс заходів з розвитку податкового стимулювання через діяльності суб'єктів господарювання аграрної галузі

Наявний потенціал для розвитку аграрної галузі	Напрями вдосконалення податкового стимулювання	Механізми щодо сприяють втіленню заходів з податкового стимулювання	Ефект від реалізації заходів податкового стимулювання
<ul style="list-style-type: none"> - наявність ресурсного потенціалу; - науковий потенціал; - пряма зацікавленість держави; - спеціальні програми, оподаткування, кредитування аграріїв; - страхування сільгосп-виробництва; - нерозвиненість інфра-структури 	<ul style="list-style-type: none"> - зміцнення нормативно-правової бази оподаткування; - підвищення податкової грамотності господарюючих суб'єктів галузі; - удосконалення і адаптація заходів державної підтримки суб'єктів агробізнесу; 	<ul style="list-style-type: none"> - інвестиційний податковий кредит; - податковий кредит; - податкові канікули; - зниження розмірів страхових внесків; - фіксована база і ставки єдиного податку (четверта) група ; - надання державних 	<ul style="list-style-type: none"> - підвищення інноваційної активності підприємств галузі; - нарощування обсягів виробництва та реалізації продукції; - зростання чистого прибутку та підвищення економічної ефективності; - оздоровлення фінансово-економічної діяльності підприємств; - диверсифікація виробництва; - стимулювання інвестиційної

аграрної галузі; - необхідність модернізації виробничих потужностей; - розширення експорту готової продукції; - нарощування виробництва органічної сільськогосподарської продукції.	- активізація інноваційної діяльності в галузі; - розвиток інвестиційного податкового кредитування; - надання додаткових податкових пільг; - врахування впливу сезонності сільгоспвиробництва при оподаткуванні	гарантій захисту від різкого зростання податкового тягаря на термін до 5 років.	привабливості; - залучення в агробізнес нових суб'єктів господарювання; - залучення іноземних інвестицій; - збільшення стягнень податків за рахунок виведення «з тіні» діючого агробізнесу; - розвиток інфраструктури та сільських територій за рахунок державного фінансування; - поліпшення умов праці працівників галузі
--	--	---	--

Серед низки заходів слід виокремити: зміцнення нормативно-правової бази оподаткування; підвищення податкової грамотності господарюючих суб'єктів галузі; удосконалення і адаптація заходів державної підтримки суб'єктів агробізнесу; активізація інноваційної діяльності в галузі; розвиток інвестиційного податкового кредитування; надання додаткових податкових пільг; врахування впливу сезонності сільгоспвиробництва при оподаткуванні.

Такий комплекс заходів сприятиме підвищенню інноваційної активності сільськогосподарських товаровиробників; нарощування обсягів виробництва та реалізації продукції; зростання чистого прибутку та підвищення економічної ефективності; оздоровлення фінансово-економічної діяльності підприємств; стимулюванню інвестиційної привабливості; залучення іноземних інвестицій; збільшення стягнень податків за рахунок виведення «з тіні» діючого агробізнесу. І головне сприятиме оптимальному поєднанню стимулюючої функції оподаткування. Запропонований комплекс заходів буде сприяти формуванню єдиної системи податкового регулювання і стимулювання підприємств, дасть змогу організувати і здійснювати їх діяльність на сучасному ефективному рівні. Реалізація запропонованого комплексу заходів сприятиме

нарощуванню обсягів виробництва та реалізації продукції внаслідок чого в господарюючих суб'єктів з'явиться можливість отримувати додатковий прибуток, який буде спрямований на розширення та модернізацію виробництва, поліпшення умов праці, розвиток інфраструктури тощо.

Отже, найважливішим інструментом податкового стимулювання суб'єктів господарювання аграрної галузі повинні стати заходи, такі як впровадження результатів науково-технічного прогресу всередині компаній, прискорення практичної реалізації технологічних новацій, які потребують великих капіталовкладень. Саме з точки зору податкового регулювання підвищення ефективності господарюючих суб'єктів аграрної галузі, інвестиційне податкове кредитування представляє особливий інтерес. За допомогою даного механізму держава могла би безпосередньо впливати на економічну ефективність сільськогосподарських товаровиробників, оскільки цей вид підтримки сприяє найбільш раціональному використанню прибутку підприємства.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Скасування спеціального режиму оподаткування ПДВ діяльності у сфері сільського, лісового господарства, а також рибальства. URL: <http://kmp.ua/uk/analytics/infoletters/abolition-of-a-special-vat-regime-for-agriculture-forestry-and-fishery-activities/>
2. Об отмене отчисления с натурального налога в натуральный фонд социального обеспечения и об оказании помощи комитетам общественной взаимопомощи. Декрет СНК РСФСР от 27.06.1923. Справочная правовая система Консультант Плюс. URL: http://www.libussr.ru/doc_ussr/ussr_1703.htm
3. О сельскохозяйственном налоге. Закон СССР от 08.08.1953. URL: http://www.libussr.ru/doc_ussr/ussr_4903.htm
4. Податковий кодекс України: Закон України №2755-VI від 02.12.2010 р. ВВР. 2011. №№13-17. ст.112. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17>

5. Стативка Н. В. Чинники впливу на якість економічного зростання України. Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування: електор. зб. наук. пр. Херсонського національного технічного університету. 2013. № 1. URL: <http://www.nbuu.gov.ua>